

Sygn. akt IX Ka 1729/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sajtyna

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r.

sprawy P. J.

obwinionego o wykroczenie z art. 92 § 1 kw, art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim

z dnia 17 lipca 2013r. sygn. akt II W 326/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. obwinionego uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I wniosku o ukaranie tj. wykroczenia z art. 92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w kwocie 200 (dwustu) złotych;

2. obwinionego uniewinnia od czynu zarzucanego mu w punkcie II wniosku o ukaranie i kosztami postępowania w tej części obciąża Skarbu Państwa;

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania za obie instancje.

Sygn. akt IX Ka 1729/13

UZASADNIENIE

P. J. został obwiniony o to, że:

I. w dniu 14 lutego 2012r. o godz. 12.10 w miejscowości Ł., gm. Ł., pow. K., w woj. (...) od strony m-ci R. kierując samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności nie stosując się do znaku STOP wjechał na skrzyżowanie kierując się w kierunku O. wymuszając pierwszeństwa przejazdu na kierowcy samochodu K. (...) nr rej. (...) jadącego od strony K. w kierunku S., który zmuszony był do hamowania

tj. o wykroczenie z art. 92§1 k.w.;

II. w dniu 14 lutego 2012r. o godz. 12.10 w miejscowości Ł., gm. Ł., pow. K., w woj. (...) na ul. (...), droga K-74 jadąc w kierunku O. od strony K. kierując samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...) bezzasadnie zahamował zmuszając

jadącego z tyłu w tym samym kierunku kierowcę nieoznakowanym pojazdem służbowym marki K. (...) nr rej. (...) do gwałtownego hamowania, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o wykroczenie z art. 86§1 k.w.

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim wyrokiem z dnia 17 lipca 2013 r. w sprawie sygn. akt II W 326/12:

I. obwinionego P. J. - w ramach czynów zarzucanych mu

wnioskiem o ukaranie uznał za winnego tego, że:

- w dniu 14 lutego 2012r. w miejscowości Ł., gm. Ł., pow. K., w woj. (...) na drodze publicznej, kierując samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...), nie zachował należytej ostrożności i nie stosując się do znaku „STOP” wjechał na skrzyżowanie wymuszając na kierowcy samochodu marki K. (...) nr rej. (...) pierwszeństwo przejazdu, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym - tj. popełnienia wykroczenia z art. 86§1k.w.

- w dniu 14 lutego 2012r. w miejscowości Ł., gm. Ł., pow. K., w woj. (...) na ul. (...) kierując samochodem osobowym marki H. (...) nr rej. (...) bezzasadnie zahamował zmuszając jadącego za nim w tym samym kierunku kierowcę nieoznakowanego pojazdu służbowego marki K. (...) nr rej. (...) do gwałtownego hamowania, czym stworzył zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym –

tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w.

i za to na podstawie art. 86 §1 k.w. w zw. z art.9 § 2k.w. i art. 24 § 1 i 3 k.w.

wymierzył mu łącznie karę grzywny w kwocie 1000 (jednego tysiąca) złotych;

II. na podstawie art.118 §1 k.p.w. i art.627 k.p.k. w zw. z art.119 k.p.w. zasądził od obwinionego P. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 700 (siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obrońca obwinionego, nie precyzując jednak formalnych zarzutów.

Z treści uzasadnienia apelacji wynika, że zarzucił wyrokowi Sądu I instancji obrazę przepisów postępowania art. 8 k.p.w. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. polegającą na nieprawidłowej ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów, w szczególności zeznań świadka Z. K. i wyprowadzenie z tychże nieuprawnionych wniosków, co do spowodowania przez obwinionego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie od stawianych zarzutów i zasądzenie na rzecz obwinionego kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja częściowo zasługuje na uwzględnienie, a podniesiony zarzut jest w pewnym zakresie zasadny.

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie zostały poczynione praktycznie wyłącznie w oparciu o zeznania świadka Z. K. oraz pomocniczo opinię biegłego, która to jednak opinia ma o tyle znaczenie dla istoty sprawy, że potwierdza, iż w przypadku dania wiary wersji świadka obwiniony naruszył zasady bezpieczeństwa wskazane w opinii.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma podstaw do uwzględnienia argumentów apelacji, jeżeli kwestionowała wiarygodność zeznań świadka i przedstawianej przez niego wersji wydarzeń. Trudno, bowiem byłoby przyjąć, aby świadek, który z racji wykonywanej funkcji, powinien mieć wysoki poziom świadomości prawnej, bez uzasadnionej przyczyny, podejmował wobec obwinionego działania opisane w jego zeznaniach, a przyjęte w ustaleniach przez Sąd I instancji. Brak jest również jakichkolwiek powodów osobistych, oprócz wydarzeń mających miejsce w krytycznym miejscu i czasie, aby świadek obciążał obwinionego zachowaniami, które de facto nie miały miejsca. Pewne wątpliwości

wynikające z analizy przedstawionej w uzasadnieniu apelacji nie mogą przesądzać o niewiarygodności wersji świadka, co do zasady, natomiast niewątpliwie wynikają z dynamicznego charakteru zdarzenia i trudności obiektywnej oceny odległości oraz dokładnego umiejscowienia pojazdów w czasie ruchu. Dla oceny zachowania obwinionego bez znaczenia pozostają kwestie legalności i prawidłowości postępowania Z. K. - podnoszone przez autora apelacji.

Zeznania świadka Z. K. w sposób oczywisty wskazują na naruszenie zasad bezpieczeństwa, które zostały wskazane w opinii biegłego. Niemniej jednak z zeznań tych, chociażby ze względów o których wspomniano wyżej, a więc dynamiki zdarzenia i subiektywnej oceny zaistniałej sytuacji drogowej, w żadnym razie nie można w sposób nie budzący wątpliwości wyprowadzić wniosku o spowodowaniu przez obwinionego i to w obu sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym w rozumieniu art. 86 § 1 k.w. Bezspornie poprzez swoje zachowanie mógł zakłócić płynność ruchu drogowego i utrudnić ruch drogowy, w tym świadkowi Z. K., to jednak nie jest to równoważne ze spowodowaniem realnego niebezpieczeństwa, a tylko w takiej sytuacji realizowałaby się jego odpowiedzialność z art. 86 § 1 k.w. W tym zakresie ocena dokonana przez Sąd Rejonowy narusza art. 5 § 2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. Nie da się, bowiem obecnie usunąć tych wątpliwości, albowiem nie ma możliwości bezspornego ustalenia zależności pomiędzy wjazdem obwinionego na skrzyżowanie z drogi podporządkowanej, oraz odległości dzielącej go w tym momencie od pojazdu kierowanego przez Z. K., a także odstępu pomiędzy samochodami w momencie podjęcia manewru hamowania.

Z tych też względów należało przyjąć, że obwiniony nie popełnił wykroczeń z art. 86 § 1 k.w. przypisanych mu wyrokiem i na podstawie art. 62 § 3 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 1 k.p.w. uniewinnić go od czynu zarzucanego mu w pkt II wniosku o ukaranie, a kosztami w tym zakresie obciążyć Skarb Państwa (art. 118 § 2 k.p.w.). Jednocześnie poczynione w sprawie ustalenia faktyczne są w pełni wystarczające do przypisania obwinionemu czynu zarzucanego mu w pkt I wniosku o ukaranie, a mianowicie wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. Karę grzywny w wysokości 200 złotych orzeczono mając na uwadze charakter czynu, rodzaj naruszonego dobra prawnego oraz właściwości i warunki osobiste obwinionego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 109 § 2 k.p.w. w zw. z art. 456 k.p.k. i z art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w dyspozytywnej części wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., przy czym obwinionego nie obciążono wydatkami związanymi z ustanowieniem biegłego, albowiem de facto od zarzutów, co do których został on powołany, obwiniony został uniewinniony.

SSO Krzysztof Sajtyna